

Zevâl İ Aşk

– günahii · 09 Ekim 2017

Bir vakt-i zevâlde sadrîma düştü,Kudret kalemiyle özü sürmeli.Kurulmadık hayal ,görülmez düştü;Kınayanı diyâr diyâr sürmeli.Lütfetmiş bahtîma kaderi yazan.Açtığı gülzara uğramaz hazân.Güzeller güzeli, nâzenin nazan,Aşk ağrını ilmek ilmek örmeli.Giydirdi eynime sevda urbasıAb ı hayat doldu ümit kırbasıBir dirhem etmedi gamın torbasıCefâ gülşeninde güller dermeli.Bâd ı sabâ ile gelince dâvet,Kalmadı sinede eridi kasvet.Ne verse eyvallah,ne derse evet.Hüzünü haz edip ömre sermeli.Âlemi veçhine eylemiş nikab.Onu vasfetmeye acizdir elkab.Sabır bucağıdır âşığa merkab,Baktığı cihette yâri görmeli.Akıl fırâr edip baştan gideli,Görenler dese de divâne,deli,Emsâli bulunmaz yoktur bedeli,Bir değil, yâr için bin can vermeli.Ahd ü peymânında durmalı âşık.Zamanı vuslata kurlmalı âşık.Hedefi ıskasız vurmali âşık.Oku yerleştirep,yayı germeli.Bu fani baharın solarken bağı,Beden ikliminin geçse de çağı,Sadakat yurduna kurup otağı,Âlem i ukbâda vasla ermeli.Yâr dedikçe varsın sinem yarılınsın.Noksanlarım mihnet ile arılınsın.Aciz bedenime kefen sarılınsın,Dünya defterini aşkla dürmeli.Şah-ı dilarâyâ kul oldu diye,Aşkın pazarında pul oldu diye,Ayaklar altında çul oldu diye,Günahiyi taşa tutup yermeli!

Ahmet İslamoğlu